

den Slags. Dersom man opfordrer mig, skal jeg gerne holde Velkomsttalen.“

„Hvad sagde Præsten til det Forslag? Det forekom mig, at han var lidt forbeholden.“

„Ja, det er en sær Mand. Gud veed, om han er rigtig paalidelig. Vi er politiske Meningsfæller, men vi omgaaes ikke. Indbyder man ham til en Middag, finder han altid paa Undskyldninger. Det er ikke som med gamle Provst Vollerup. Kan du huske? Han kom ganske af sig selv, naar han vidste, her var Middagsfremmede. Og han og jeg var dog dødelige Modstandere baade paa det politiske og sociale Omraade, for ikke at tale om det kirkelige.“

„Sig mig, John, det kan da ikke være rigtigt, hvad din Kone fortæller, at Pastor Gaardbo er af Enslevs Familie?“

„Jo, det er rigtigt nok. Men det er ogsaa en af Mandens Besynderligheder, at han aldrig taler om det. Han har endogsaa engang paa det bestemteste erklæret overfor mig, at det ikke er Enslev, der har skaffet ham Embedet her. Men jeg maa nok spørge, hvordan han ellers har faaet det i den Alder.“

„Men hvordan er da Familjeskabet?“

„Jo, Pastor Gaardbos Far hed Sørensen og var Skolelærer i en By, der hedder Gaardbo. Og du veed jo nok, at Enslev egenlig ogsaa hedder Sørensen. Han tog Navn efter sin Fødeby, da han kom til København som Student.“

„Vil det altsaa sige, John, at Pastor Gaardbo er Enslevs Brodersøn?“

„Akkurat. Men Pæren er rigtignok i dette Tilfælde falden temmelig langt fra Hesten. Jeg tilstaar ærligt, jeg sætter ikke Pris paa Manden. Men ude blandt Smaafolk har han faaet stor Indflydelse. Det skulde slet ikke undre mig, om der fra den Side blev gjort et Forsøg paa at stille ham op som Folketingskandidat, dersom gamle Møller Jensen virkelig er saa syg, at han maa trække sig tilbage. Jeg veed, at der allerede er en Agitation igang. Men du vil vist indrømme mig, Tante Bertha, at der er andre frisindede Mænd her paa Egnen, der har ældre og mere berettigede Krav paa at komme i Betragtning.“